

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 8. In iudicio quoniam accusatores.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79340)

dare rationem de seipso. S. Vincent. Ferr. f. 1. D. 2. Adv.

In sero mortis, quando veniet ad Iudicium, & Christus ei dicet: quid es lucratus? & nihil portabit, quia omnes labores temporales hic remanebunt. De quo ergo vives? dicet Christus, quia nullum bonum meritorium, nec bonorum operum, portas: ideo remittitur, ut pauper, ad hospitale miserorum, scilicet ad Infernum. Idem. f. 7. D. Sexag.

In libro Dei scribitur, quidquid pro nobis fecit, & sustinuit; & quantum, quomodoque, expenderit; tota ratio accepti, & expensi. Broynard Iudicium divinum.

§. VIII.

In Iudicio quinam accusatores.

Nunquid non dixi vobis: nolite peccare in puerum; & non audistis me. Gen. 42. 22. Quot parentes filijs suis, quot concionatores suis auditoribus, quot Confessarij suis Pœnitentibus, in extremo Iudicio dicent? *nunquid non dixi vobis, nolite peccare, & non audistis me.* Obmutescunt tunc ad monita, qui surdas olim aures paternis monitis præbuerunt. Nec verbum dicunt fratres ad increpationem Ruben; dolent, non audivisse monentem: sed in eo felices, quod adhuc tempus ad pœnitentiam supererat. Alvarez Illustr. 198. En coram tot millibus populorum nudabuntur omnes iniquitates meæ; tot agminibus Angelorum patebunt universa scelera mea, non solum actuum, sed etiam cogitationum, simulque locutionum. Tot Iudicibus inops adstabo, quot me præcesserunt in opere bono; tot arguentibus confundar, quot mihi præbuerunt bene vivendi exempla; tot convincar testibus, quot me monuerunt proficuis sermonibus, sequæ imitandos iustis dederunt actionibus. S. Aug. Medit. c. 4.

Scrutabor Jerusalem in lucernis. Sophon. 1. 12. Lucernæ Dei creaturæ sunt variae. 1. Angeli, & dæmones, qui sunt lucidi spiritus. Hebr. 1. 17. *qui facit Angelos suos spiritus, & ministros suos flammam ignis.* Hi in Iudicio peccatorem accusabunt, & omnia ejus scelera prodent. 2. Est ratio, & conscientia, de qua Pl. 4. 7. *signatum est super nos lumen vultus Domine* Et Matth. 6. 22. *lucerna corporis tui est oculus tuus.* Hæc culpam in memoria servat. Dicit peccatori: ego te monui, clamavi; noli hoc patrare; Deus videt, puniet; sed noluit me audire: tu nōsti; ego testor, negare non potes. 3. Est lex, & verbum Dei. Pl. 118. 105. *lucerna pedibus meis verbuntuum.* Et Prov. 6. 23. & 2. Petri. 19. 4. Sol, luna, stellæ &c. 5. Vita Christi, & Sanctorum. Corn. hic.

Diffamatus est. Luc. 16. 1. 1. Ista diffamatio apud Deum, seu Christum, & accusatio, fit 1. per ipsam infallibilem, & omnia intuentem Sapientiam Dei. Jer. 29. 23. *ego sum Iudex, & testis.* 2. per Angelos. Zach. 3. 1. 3. per propriæ conscientie remorsum. Gen. 27. 12. *inducam super me maledictionem pro be-*

nedictione. Non ait, pater inducet. Procopius hic: pulchrè inquit, super me inducam; nam etsi pater te cognitâ, secutus paternam charitatem, me non objurgabit; tamen conscientia redarguet me, quòd maledictione digna commiserim. 4. ipsa culpa. S. Ambr. in Pl. 50. habet culpa characteres suos, & apices, quibus proditur. Væ mihi! quòd latere non possum: quomodo enim latebo, qui inscripta in pectore meo gero indicia delictorum. Sylveira hic.

Habes tu literas meas, & ego tuas; in die Iudicij ante tribunal Christi utraq; recitabuntur. S. Cyprianus ep. 69. in qua se apud Florentium purgat de varijs ab illo objectis criminibus.

Contra te parebit Christus, contra te sua vulnera alligabit: clavi de te conquereantur; dicatrices contra te loquentur, crux Christi contra te perorabit. Sanct. Chrysoft. hom. 20. in Matth.

Unicuique liber est sua conscientia; & ad hunc librum discutiendum, & emendandum, omnes alij libri inventi sunt. Anima vero, cum de corpore egredietur, nullum alium librum, præter librum conscientie, secum poterit portare; atque in illo cognoscat, quò debeat ire, vel quid debeat recipere. S. Bernardus lib. de conscientia. c. 9.

Si quæris, quis te accusabit? Omnis creatura: quia offensò Creatore omnis creatura offenditur. S. Bonav. f. 3. de Adv.

§. IX.

In Iudicio nullus excusationis locus.

Et dixit Dominus Deus ad mulierem, *quare hoc fecisti?* Gen. 3. 13. Terribile Iudicium est, & horrore plenum! quid enim nobis fiet, cum supremus Iudex, vitam cuiusque dicentis, non unò, sed innumeris, inventis sceleribus, acerrimè, ut meremur, exclamabit: *quare hoc fecisti?* Ubi scilicet nulla nec ratio, nec causa, nec verò etiam excusatio; aut ob ignorantiam, aut ob infirmitatem, aut ob tentatoris suggestionem; digna, & iusta, afferri poterit. Nusquam necessitas, nusquam violentia; sed voluntas dedit, non coegit, non vim fecit; consilium dedit, decept; non coegit, non vim intulit. Sanct. Chrysoft. apud Ferrandium hic.

Invenit scyphum in sacco Benjamin. Gen. 44. 12. Non legitur vel verbum protulisse Benjamin in sui defensionem. Quid ante tribunal Christi dicent reprobi de veris sceleribus convicti; quando innocens Benjamin de crimine falso, ex industria sibi imposito, ante Pro-Regis tribunal obmutescit? Alvarez hic Illustr. 241.

At ille obmutuit. Matth. 22. 12. Quia ibi negandi locus non est, ait S. Hier. nam Deus ibi illuminabit abscondita tenebrarum, & manifestabit consilia cordium. Obmutuit, quia in illa distinctione ultimæ increpationis, omne argumentum cessabit excusationis: quia ille foris increpat, qui testis conscientie intus animam acculat. S. Greg.